

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 3: Haagse Monsters & de tocht naar vrijheid

Benauwend en beklemmend hoe de grote stad kan voelen, ik weet het als geen ander, is de wijde wereld nieuw. Groot, ruimtelijk, soms wat eng, maar vrij. 3 monsters die enkel beton gewend zijn, gebouwen als uitzicht, speelpleinen vol verkeer. Vliegende ratten stelen je patat, duivelse gevleugelde dieven vliegen tegen je ramen. Kan het niet vliegen, is het te klein en moet het dood. Fietsen is er haast onmogelijk, lopen met gevaar voor eigen leven (mits je ze leert op te letten). Wat doe je dan? Binnen blijven is het antwoord. Hopend dat de monsters chill blijven, klevend op hun tablet, netflix en chill (nee, niet die!). Enkele keren kun je naar het park of strand. Verder rest de grote boze stad. Maar toen kwam Steenwijk, de wijde wereld, groen all over the place, vrijheid te over. Wat nu?? We nemen ze mee naar de schaapskooi, een eerste kennismaking in de natuur. Waar Rani en Rama al snel door kregen hoe fijn de ruimte is, op sleeptouw genomen door Joep, bleef Hira sceptisch. Al dat groen, al die beesten, modder, zand, viezebahbah! Aangekomen waren Joep, Rani en Rama al pleite. Hira had vooral ruzie met het feit dat het asfalt op was. Elke 2,5 meter lag ze weer gras te snuiven. Smaakt het Hira? Opstaan, handen in de zakken, wenkbrauwen omlaag, schouders laten hangen, klote natuur! Op naar de hunebedden! Wow wat een grote stenen! Kom we klimmen erop! Wie heeft dat gebouwd? Lekker belangrijk, klimmeeeeeennnn!! 1, 2, 3, 4.....waar is Hira?? In de verte, een molshoop, Hira, woest als ze is, wenkbrauwen op haar knieën, stalen zenuwen, vastberaden om door te lopen, die molshoop gaat zo aan de kant. WHAPPP...kak, toch niet. Huilen, dat is de oplossing. Vrouw, lig niet te dweilen. Handen in de zakken, boos, klote natuur!!! Kom Hira, klimmen. Nee! Ikke ga niet! Ikke eronder! TATS...klote stenen! Vrouw, je moet wel bukken...kom klimmen op deze dan. Steen + Hira = leedvermaak...uhm...ZWIEP...klote mensen. Ikke wil naar huis, ikke wil beton. Maargies Hoeve it is! Feest! Woooowww ik wist niet dat koeien zo groot waren! Nou hier in Nederland wel hoor. Den Haag is ook Nederland hoor. Maargies Hoeve + buurman & buurman = constant skelters vooruit duwen, Maargies Hoeve + prinses op de erwt = aaaaaaawwwww * hoi fluitende oren* Maargies Hoeve + twee judeska's = leedvermaak. TAAFFFF...vrouw wa..TAAFFFF...vrouw wat d...serieus Miran, echt allebei?? Yep...Hira en stenen, Nilu en trappen. Dit wordt niet gekkerECHTWEL! Hira doe voorzichtig op die glijbaan! Ik vang haar wel zegt Rama, Hira zit, Hira glijdt, Hira ligt dwars, Rama

zegt ik kon niets! Hira ligt, facedown in de boze natuur, tussen de beesten. Klote natuur! Nu maanden later, 2 monsters hebben de vrijheid geroken, geproefd, nooit meer anders, Den Haag is een boze plek aan het worden, vrijheid is wat ze nodig hebben. Behalve Hira, want natuur is klote. Maar toch, heel af en toe, als er geen beestje op je wang zit *AAAAAAHHHH*, als de natuur meewerkt, als Miranda in de buurt is, papa je niet uitlacht, is vrijheid best fijn. Zolang het maar veilig in de tuin is. Het was een barre tocht. Veel vallen, extreem veel vallen, maar altijd is daar Miranda, altijd is knuffelmama er om ze te helpen. Altijd is Miranda daar om ze de weg te wijzen, en ze volgen haar dan ook. Een foto spreekt duizend woorden. Deze foto is het beeld wat alles zegt, wat deze blog overbodig maakt. En toch, zo fijn dat het af en toe kan voelen is en blijft het een parkeerplaats in wording...althans, als het aan Hira ligt.